

kan lægge en saadan Opgave over paa Lov-
væsenet. Derfor maa jeg tillade mig at
foreflaa den oprindelige Bestemmelse, nemlig,
at der ansættes 3 Tilhørsførende, nemlig 1
for Kjøbenhavn og 2 for det øvrige Land,
og at dets Lønning nærmere bestemmes ved
Bevilling paa de aarlige Finantslove. —
Det af mig stillede Vædringsforslag under
Nr. 5 er en ligefrem Konsekvens af det fore-
gaaende. — Hvad Vædringsforslagene under
Nr. 6, 7 og 8 angaar, skal jeg tillade mig en
gaaft almindelig Bemærkning, som jeg haab-
er vil finde den høitærede Formands Bil-
ligelse. Det er ikke muligt, naar der foruden
mine Vædringsforslag tillige indkommer andre
Vædringsforslag og man ikke forud kan vide,
hvad der bliver vedtaget, og hvad der bliver
forfattet, saa at sige i Forveien, de og de For-
slag maa falde bort. Jeg antager, at den
høitærede Formand vil være fornøiet med,
at det stilles saaledes, at det er Henvisnin-
ger til Paragrafer m. v., der tales om, og
at de paagjældende Paragrafer da rettes i
Henhold til den Afstemning, der maatte finde
Sted, hvad enten saa den gaar i den ene
eller anden Retning. Naar man har den
Aftale, antager jeg, at Bureauet vil være
fuldkommen orienteret, og jeg skal gjerne yde
min Assistance i saa Henseende.

Formanden: Den ærede Minister har
fuldkommen Ret i, at det er ikke muligt forud
at betegne de paagjældende Paragrafcitater,
men det kan man let komme ud over. —
Maasse jeg maa gjøre den ærede Minister
opmærksom paa, at Ministeren yttrede — hvis
jeg ikke hørte feil — med Hensyn til Vædrings-
forslaget Nr. 2, som gik ud paa, at § 7 skal
udgaa, at det maatte være en Følge af Ved-
tagelsen af Forslaget under Nr. 1. Det tror
jeg ikke kan siges at være Tilfældet. Hvor-
imod jeg vil være tilbøielig til at erkjende,
at det er en Selvfølge efter en senere Af-
stemning, nemlig Afstemningen over Væ-
dringsforslag under Nr. 4.

Judenrigsministeren (Singerlev):
Ja, jeg tog feil; det er en Selvfølge, at naar
Vædringsforslaget om Tilhøret bliver ved-
taget, er § 7 bortfalden. — Jeg har nu kun
tilbage at udtale mig om saa af de stillede
Vædringsforslag, som ere stillede af 17 Med-
lemmer. Vædringsforslag under Nr. 10 kan
jeg forbigaa; der er ikke Anledning til at
dvæle ved det. — Med Hensyn til Vædrings-
forslagene Nr. 11, 12, 13 og 14, som alle
angaa forskjellige Straffebestemmelser, skal
jeg sige, at jeg ikke har Noget imod, at man
indsætter de her omtalte noget haarde Be-
stemmelser. Jeg skal kun gjøre en eneste Be-

mærkning i den Anledning, og det er om
Vædringsforslaget under Nr. 14, som gaar
ud paa, at der efter 3die Stykke i § 11 skal
tilføies: „Den Paagjældende bliver derhos
at tilpligte at betale det Dobbelte af det Be-
løb, hvormed hau efter det Oplyste ved sit
ulovlige Forhold i det foreliggende Tilfælde
skjøntes at være bleven beriget, hvilket Be-
løb udelt tilfalder de ommeldte Kaster“. Det
er et meget vanskeligt Forslag at gennem-
føre. Det vil vistnok være overmaade vanske-
ligt at påvise, i hvilket Omfang den Paa-
gjældende er bleven beriget i ommeldte Til-
fælde, men jeg kan nøies med at gjøre op-
mærksom derpaa. — Jeg har endnu kun at
omtale Vædringsforslag under Nr. 16, som
gaar ud paa, at Loven, forsaavidt som den
vedtages som her foreslaaet, kun skal gjælde
i 2 Aar fra Straftrædelsesdagen. Jeg vil
da først tillade mig at sige — ja, jeg ser
nu, at Bestemmelsen om Lovens Straftræ-
den den 1ste Mai bliver staaende, og saa kan
jeg egentlig fratælde at gjøre nogen Bemærk-
ning derom. Det kan heller ikke gaa an at
sætte Loven i Værk uden efter et vist Var-
sel. Det har en Del at sige, eftersom der
er ikke saa Lidt at iagttage, inden Loven træ-
der i Kraft. — Det forekommer mig, at det
for Rigsdagen som Helhed maa blive mere
tiltalende at give Loven paa Tid. Natur-
ligvis, hvis man kan faae en Lov, som Alle
kunne være enige og glade ved, saa at den kan
blive staaende i længere Tid med Tilslutning
fra alle Sider, saa finder jeg det lidet tilta-
lende at give en Lov for kortere Tid; men
hvis man skal nøies med en Lov, der er op-
naaet som Kompromis fra forskjellige Sider,
kan det vistnok være fuldkommet sundt og
riktigt, at den ikke kommer til at gjælde for
længere Tid, saa at man forpligtes til at
optage dette Lovgivningssemne til fornøiet
Overveielse, og jeg skal derfor ikke indvende
Noget mod den paagjældende Vædring.

J. Pedersen: Jeg skal blot med nogle
ganfte faa Ord begrunde min Afstemning over
de foreliggende Vædringsforslag. Med Und-
tagelse af et Par af de mindre væsentlige,
agter jeg at stemme imod samtlige Vædrings-
forslag, idet jeg fra det Standpunkt, jeg staar
paa, kun kan ønske at bidrage til, at Lovfor-
slaget paa dette Standpunkt af Forhandling-
erne maatte blive opretholdt i den Stikkelse,
hvori det er modtaget fra det andet Thing,
idet jeg anser denne Stikkelse for i og for
sig fyldestgjørende. Smidertid veed jeg jo
meget vel, at dette ikke ster, og jeg er der-
for ogsaa for mit Vedkommende beredt paa,
om fornødent gjøres, paa et senere Tids-
punkt af Forhandlingerne at gaa til yderli-